

ת"פ 57127/06/17 - מדינת ישראל נגד MAMADY TRAORE

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 57127-06-17 מדינת ישראל נ' MAMADY TRAORE

בפני
כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

MAMADY TRAORE

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שכלל את תיקון כתב האישום בעבירות של **שהייה בלתי חוקית בישראל**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; **התחזות כאדם אחר**, לפי סעיף 441 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); **זיוף**, לפי סעיף 418 לחוק; **ניסיון לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיף 415 רישא לחוק; **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק ביחד עם סעיף 418 לחוק; **זיוף בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות)**, לפי סעיף 418 סיפא לחוק.

2. על פי עובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 1.11.2016 דחתה רשות האוכלוסין וההגירה את בקשתו של הנאשם לקבל מקלט בארץ, ומאז הוא שוהה בישראל שלא כדין. משך תקופה נהג הנאשם להציג את עצמו בפני מכרים, חברים ואף בפני בת זוגו בשם "ג'קי בני", ואף זייף באמצעות תוכנת "פוטושופ" במחשב הנייד שברשותו אשרת שהייה בשם זה המכילה את תמונתו, ולפיה מותר לו, לכאורה, לעבוד בישראל עד שנת 2018.

במועדים שונים השתמש הנאשם באשרת הכניסה המזויפת, בין היתר בכניסה למועדונים שונים.

על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, זייף הנאשם באמצעות תוכנת "פוטושופ" שבמחשב הנייד שברשותו משך כשנה וחצי ועד ליום 9.6.2017, אשרות שהייה עבור תושבים זרים, בכך שהיה יוצר, עורך ומשנה קבצי תמונות של אשרת שהייה. כל תמונה הכילה מספר רב של "שכבות" נפרדות, כגון שם האדם המופיע בתמונה, מספר זהותו, תוקף האשרה וכיו"ב, והנאשם היה מסיר ומוסיף שכבות לכל תמונה. הנאשם זייף אשרות שהייה במספר רב של דרכים, בין היתר בדרך של הוספת היתר לתושבים הזרים לעבוד; שינוי תוקפן של אשרות עבודה או שהייה; ושינוי פרטים של בעלי האשרות באופן שהפרטים לא תאמו את האדם שתמונתו הופיעה על גבי האשרה.

בדרך זו יצר הנאשם במחשב הנייד שברשותו לא פחות מ-500 מסמכים מזויפים, רובם ככולם מסמכים הנחזים להיות אשרות שהייה או עבודה. בחלק מהמקרים ביקש הנאשם מהתושבים הזרים אשר פנו אליו בבקשה לזייף עבורם מסמכים, כי יעבירו אליו באמצעות תוכנת ה"ווטסאפ" את המסמכים אותם הם מבקשים לזייף, ולאחר מכן היה מעביר את הצילום למחשב הנייד, ומזייף את אשרת ההייה באמצעות תוכנת ה"פוטושופ". הנאשם הדפיס לפחות 50 אשרות מזויפות במדפסת ביתית, ומסר אותן למבקשים תמורת תשלום של כ-100 ₪ עבור כל מסמך. באותו אופן זייף הנאשם צילום של דרכון גינאי, כך ששינה את מספר הדרכון, מועד הוצאתו והתאריך בו הוא עתיד לפוג.

3. בהתאם להסדר הטיעון הוסכם שהמאשימה תעתור להטלת עונש מאסר של 10 חודשים ועונשים נלווים, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם שהנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. לבקשת בא כוחו, הופנה הנאשם במקביל לממונה על עבודות השירות.

4. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם כבן 24, יליד גינאה, רווק, השוהה בישראל באופן לא חוקי לאחר שבקשתו לקבל מקלט בארץ נדחתה. הנאשם הגיע לארץ בגיל 14 עם בן דודו עקב חששו מפני גיוסו לצבא גינאה, כאשר משפחתו נשארה בגינאה. לטענתו עבד בעבר כנהג משאית במפעל בראשון לציון ואף תמך כלכלית במשפחתו. לדבריו, על אף ששקל לחזור לארץ מוצאו, מצבו הבריאותי, המפורט אף הוא בתסקיר, אינו מאפשר לו לעשות כן.

מהתסקיר עולה שהנאשם טשטש את מעשיו, צמצם את מידת אחריותו לביצועם, ולא הצליח להבין את חומרתם. לדבריו הבין שפעל באופן פסול רק לאחר מעצרו בתיק הנוכחי, ואף הביע חרטה על כך, אולם על פי התרשמות שירות המבחן, מדובר בהבעת חרטה באופן מילולי בלבד, הנובעת מחששו של הנאשם מפני גירושו מהארץ. הנאשם מסר שהוא מוכן לרצות עונש של עבודות שירות, מתוך ציפייה שיותר לו להמשיך את חייו בישראל לאחר מכן. עוד עולה מהתסקיר שהנאשם בעל קווי חשיבה והתנהגות הישרדותיים, ובהם אלמנטים מרמתיים ומניפולטיביים.

5. על אף העובדה שהנאשם זומן פעמיים לממונה על עבודות השירות, הוא לא התייצב בפניו ולא יצר עמו קשר. לדברי ב"כ הנאשם במהלך הדיון, הנאשם התבלבל ופנה לשירות המבחן במקום לממונה. לאחר שמצאתי שהנאשם זומן פעמיים לממונה באמצעות בא כוחו, ונוכח פרק הזמן הארוך שחלף מיום הצגת ההסדר ועד מועד הטיעונים לעונש, מבלי שנעשה דבר לקדם את זימון הנאשם לממונה, ובפרט כאשר הפניית הנאשם לממונה לא הייתה חלק מהסכמות הצדדים במסגרת ההסדר הדיוני, לא מצאתי להפנות את הנאשם לממונה פעם נוספת.

6. בטיעוני לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את חומרת מעשיו של הנאשם ואת הנסיבות המחמירות בהן נעברו, זאת בשל הכמות הרבה של המסמכים אותם זייף, שיטת הזיוף המתוחכמת והעובדה שמדובר במסמכים רשמיים של מדינת ישראל. לדבריו, מעשיו של הנאשם חתרו תחת שלטון החוק והרשויות, ובכך פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על ריבונות המדינה וזכותה לפקח על הבאים בשעריה והיוצאים מגבולותיה, כמו גם על הצורך להגן על שלום הציבור ובטחונו נוכח הסיכון הביטחוני, הפלילי והכלכלי הקיים בעבירות מסוג זה. נוסף על כך הדגיש את הקושי של המדינה לשלוט ולפקח באופן אפקטיבי על האוכלוסייה הזרה החיה בקרבה.

בשל כל אלו עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר של 10 חודשים, זאת בשים לב לרמת הענישה הנוהגת של 3 חודשים המוטלים על שוהים בלתי חוקיים בישראל המתחזים לאחרים תוך שימוש במסמך מזויף, ובשים לב

לעובדה שנסיבות המקרה הנוכחי חמורות יותר. בשים לב לריבוי המסמכים המזויפים, 500 במספר, כאשר 50 מהם הודפסו, טען שעמדת המאשימה ממילא אינה מחמירה, והיא מביאה בחשבון את הודאתו של הנאשם ואת העובדה שהוא נעדר עבר פלילי. עוד הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה שהנאשם נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו ולא הכיר בכך שבהתנהלותו עבר על החוק.

7. מנגד עתר ב"כ הנאשם להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם. בפתח דבריו הציג מסמך מתורגם מבית החולים בגינאה [נ/1] המעיד, לדבריו, על הסיכון הרפואי הנשקף לנאשם ככל שיגורש לארץ הולדתו, שאינה יכולה לספק לו את הטיפול הדרוש לו. לדבריו, הנאשם הגיע לארץ מאפריקה ברגל, כאשר כל משפחתו נותרה מאחור, זאת מתוך דחף הישרדותי, המלווה אותו מאז ועד היום. בעניין זה תיאר את מצבם המעורפל של כלל העובדים הזרים, כאשר מצד אחד אי אפשר לגרשם, ומהצד השני אין להם משפחות ומערכות תמיכה המאפשרות להם להשתלב בארץ זרה. עוד נטען שלנאשם אין עבר פלילי, הוא נעדר דפוסים עברייניים, ורף המעשים בהם הורשע נמוך, בפרט נוכח הרווח הכלכלי הקטן שהיה לו. בעניין זה נטען שהנאשם "נקלע" למצב בו אנשים פנו אליו על מנת שיזייף עבורם את התעודות, לאחר שחבר השאיר אצלו מחשב. עוד נטען בהקשר זה שהנאשם ראה במעשיו מעין "עזרה" לחבריו חסרי התעודות על מנת שיוכלו למצוא עבודה ביתר קלות. לעניין מחלתו של הנאשם נטען שהוא לקה בה לפני 3 שנים ומאז מטופל בקופת חולים. ב"כ הנאשם הביע חששו מכך שהטלת עונש מאסר על הנאשם תביא לגירשו.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, התנצל על מעשיו וטען שביקש לסייע לחבריו על מנת ש"יהיה להם מה לאכול". הנאשם ביקש עזרה מהמדינה בהתמודדותו עם מחלתו.

9. כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק, יש להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה בעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, הוא עיקרון ההלימה. משמעות עיקרון זה הוא קביעת יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. נוסף על כך על בית המשפט לתת דעתו לערך החברתי שנפגע, למידת הפגיעה בו, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת.

10. הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה הם זכותה של המדינה וחובתה לפקח על הנכנסים בשעריה ועל היוצאים מגבולותיה, וכן ביכולת המדינה להגן על שלום הציבור ובטחונו נוכח הסיכון הביטחוני הכרוך בכניסה וביציאה לא מוסדרות למדינה.

במקרה זה מידת הפגיעה בערך החברתי היא גבוהה, זאת בשים לב לעובדה שהנאשם זייף מסמכים רשמיים של מדינת ישראל הבאים להתמודד עם תופעה של שהיית שוהים בלתי חוקיים בישראל, לעובדה שהנאשם זייף מסמכים רבים שהופצו לכל דורש, ומצויים עתה בידיהם של שוהים בלתי חוקיים רבים, ובשים לב לשיטת הזיוף, שיש בה כדי להעיד על איכות המסמכים המזויפים. על פוטנציאל השימוש בתעודות אלו ניתן ללמוד ממעשיו של הנאשם, כמתואר באישום הראשון, שהשתמש באין מפריע באשרה אותה זייף לעצמו, במועדים שונים במשך תקופה ארוכה.

מדובר בעבירה מתוכננת, הדורשת ידע ומקצועיות להשגת תוצאות טובות, כאשר לצורך ביצועה נעזר הנאשם בציוד מחשב והדפסה. מספרם הרב של ההזדמנויות בהן הנפיק הנאשם אשרות מזויפות, מעיד על כך שהנאשם הפך את זיוף האשרות למקצוע והיה ידוע כאדם אליו ניתן לפנות לצורך כך. אציין שבעניין זה מצאתי לדחות את טענת הנאשם לפיה

פעל מתוך רצון לסייע לעובדים זרים נוספים שאין להם אישורי שהייה, זאת משני נימוקים. האחד, הנאשם קיבל תשלום עבור כל תעודה וכל אשרה שהנפיק. השני, מניע זה של הנאשם לא עולה מתסקיר שירות המבחן, שם טען שבשלב הדפסת המסמכים הוא לא ידע שמעשיו מהווים עבירה על החוק.

11. אמת מידה למדיניות הענישה הנוהגת ניתן לקבל, בין היתר, מהעונשים המוטלים על תושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין תוך שימוש במסמך מזויף. על פי רוב נקבע בעניינם של נאשמים אלו מתחם עונשי הנע בין מספר קטן של חודשי מאסר בפועל ועד 6 חודשי מאסר בפועל בגין אירוע אחד של כניסה לא חוקית לישראל המלווה בזיוף מסמך, כפי שעולה מאסופת הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה [ע"פ (מרכז-לוד) 1169-03-16 מוחמד זגל נ' מדינת ישראל (10.4.2016); ת"פ (ב"ש) 2012/15 מדינת ישראל נ' מחמד טוויל (14.12.2015); ת"פ (י-ם) 2327/09 מדינת ישראל נ' אלגנימאת גמאל (17.6.2009); תפ (י-ם) 2373/05 מדינת ישראל נ' שוויחאת סוניה (24.6.2009)]. אין חולק על כך שמעשיו של הנאשם חמורים פי כמה מעניינו של מי ששהה בארץ תוך שהשתמש במסמך מזויף, זאת הן בשל פרק הזמן הארוך בו השתמש הנאשם בעצמו באשרת העבודה המזויפת, והן בשל העובדה שהוא פעל נמרצות לצורך זיוף אשרות נוספות עבור אנשים נוספים, תוך שגרף לכיסו כסף עבור כל מסמך.

לפיכך ובנסיבות המקרה שלפני, אני קובע מתחם עונשי הנע בין חודשיים מאסר ל- 6 חודשי מאסר בפועל לאירוע המתואר באישום הראשון, ומתחם עונשי הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל למעשי הזיוף, ההפצה והמרמה, בהיקף ובנסיבות המפורטים באישום השני.

12. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתי להודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ועל החיסכון בזמן השיפוטי כתוצאה מהודאה זו. עם זאת, חרף הודאת הנאשם, הרי שמתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד ולא הפנים את הפסול שבמעשיו. ניכר שגם בשלב הטיעונים לעונש לא הבין הנאשם את משמעות מעשיו ואת הנזק שגרם. אכן, נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות והוא נעדר מסגרת תומכת. עם זאת אין הדבר מקנה לו זכות לבצע עבירות פליליות. ויודגש, מעשי הזיוף והמרמה בהן הורשע הנאשם אינן "עבירות נלוות" שיש בהן כדי להקל על שהייתו הלא חוקית בישראל, אלא מדובר בעבירות שבוצעו ממניעים שונים ובמנותק מעבירה זו.

לפני 3 שנים חלה הנאשם במחלה שמפאת צנעת הפרט לא אפרטה. בדבריו בפני בית המשפט ביקש הנאשם את עזרת המדינה בטיפול במחלתו, ובא כוחו אף הביע חשש מכך שככל שהנאשם יגורש, לא יזכה לטיפול המוענק לו בישראל. טענה זו הינה טענה בעייתית שכן לדברי הנאשם עצמו, העניקה לו המדינה, ועדין מעניקה לו טיפול רפואי המתאים למצבו, כאשר כל אותה תקופה "גמל לה" הנאשם בביצוע עבירות פליליות הפוגעות בערכים המוגנים שפורטו. על אף האמור, ועל אף שהנאשם לא הציג אסמכתאות לכך שמחלתו מקשה על התנהלותו, יש להתחשב בעובדה שריצוי עונש מאסר על ידי אדם חולה הינו, ככלל, קשה מעונש מאסר אותו מרצה אדם בריא, זאת על אף יכולתו של שב"ס לקלוט ולטפל גם באסירים בעלי בעיות רפואיות קשות.

לעניין אפשרות גירושו של הנאשם מהארץ כפועל יוצא של הרשעתו או של ריצוי עונש מאסר, יש לציין שב"כ הנאשם עצמו הבהיר, בהגנותו, שהוא כלל אינו בטוח שכך אכן פני הדברים, ומכל מקום לא הוצג כל מסמך התומך בטענה זו.

לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק הנמוך של המתחם, גם אם

לא בתחתיתו. בשים לב לנסיבות המחמירות של המקרה, ובכלל זה העובדה שהנאשם זייף מאות מסמכים, אין מקום להורות על ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, זאת על מנת שלא לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי ובצורך להילחם בתופעת המרמה והזיופים של אשרות השהייה בישראל. אשר למשך המאסר, מצאתי שעתירת המאשימה מאזנת נכונה בין חומרת מעשי הנאשם מצד אחד ונסיבותיו האישיות מהצד השני.

בשים לב לעובדה שמעשי הנאשם באישום השני בוצעו ממניע כלכלי, מצאתי להטיל על הנאשם קנס כספי. אשר לגובה הקנס נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט לעיל ולעובדה שהוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל.

13. נוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר
12.6.2017-23.7.2017.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה "הדרים", ביום 17.2.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו דרכון, או מסמך מזהה אחר שיאושר על ידי שב"ס, ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ההפקדות והערבויות שהופקדו ונחתמו ישמשו להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי עונש המאסר.

ב. מאסר למשך 8 חודשים אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה שעניינה זיוף או מרמה.

ג. חודש מאסר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.2019.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה שעניינה זיוף או מרמה. ההתחייבות תיחתם עד ליום 1.1.2019. לא תיחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 5 ימים.

14. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

15. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.